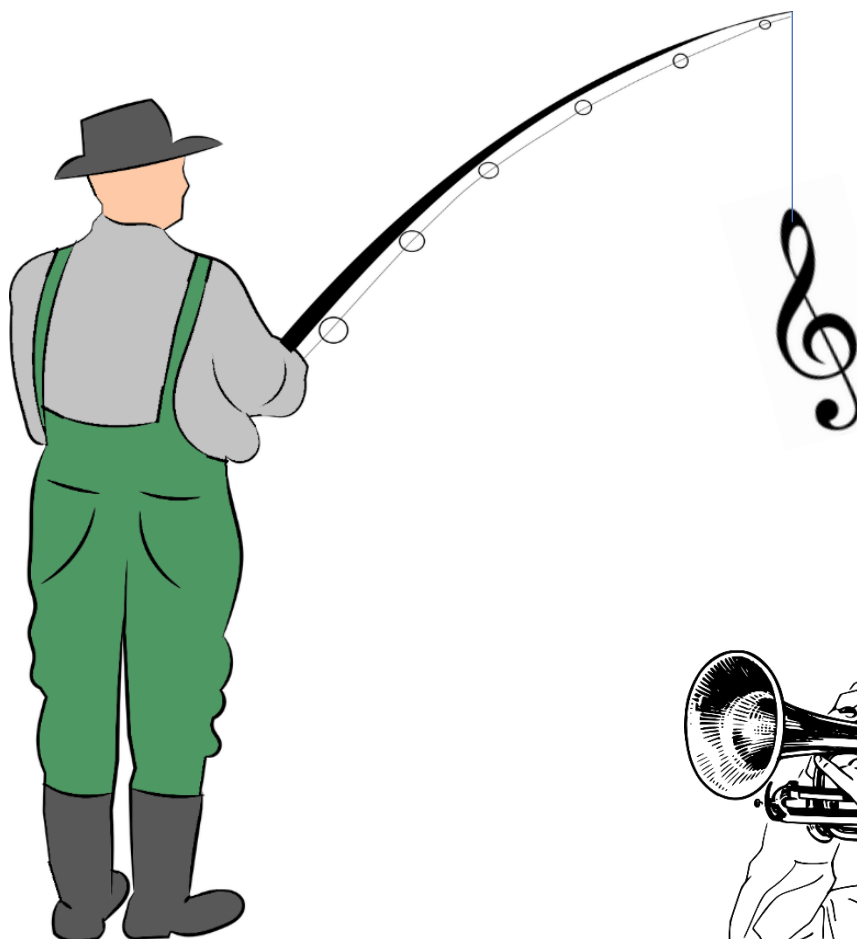

Voimalla seitsemän miehen

Lauluja

SISÄLLYSLUETTELO

Oi, kallis kotimaa.....	3
Oolannin sota.....	5
Eikä me olla veljeksiä.....	6
Valalaulu.....	8
Seitsemän miehen voima.....	9
Suomen salossa.....	11
Suksimiesten laulu.....	12
Vaarit saunassa.....	13
Suomen laulu.....	14
Rosvo Roope.....	16
Pojat kun raitilla laulelivat.....	18
Metsämiehen laulu.....	19
Meill on metsässä nuotiopiiri.....	21
Kun on oikeen hulivili luonto.....	22
Enkä minä hurjan luontoni tähren.....	22
Tää ystävyys ei raukene.....	23

Laulujen soinnut löytyvät Vahvikkeesta yksittäisten laulujen kohdalta.

OI, KALLIS KOTIMAA

1. Paljon on kärsitty vilua ja nälkää

Balkanin vuorilla taistellessa.

**Oi, kallis kotimaa, Suomi sulo Pohjola,
ei löydy maata sen armaampaa.**

**Oi, kallis kotimaa, Suomi sulo Pohjola,
ei löydy maata sen armaampaa.**

2. Musiikki se pelasi ja pojat ne marssi

Gorni Dubniankin valleilla.

**Oi kallis kotimaa, Suomi sulo Pohjola,
ei löydy maata sen armaampaa.**

**Oi kallis kotimaa, Suomi sulo Pohjola,
ei löydy maata sen armaampaa.**

3. Poikia on haudattu Balkanin santaan

toiselle puolelle Tonavan.

**Oi kallis kotimaa, Suomi sulo Pohjola,
ei löydy maata sen armaampaa.**

**Oi kallis kotimaa, Suomi sulo Pohjola,
ei löydy maata sen armaampaa.**

4. Jos ruumiimme kuolee, niin sielumme jääpi perinnöksi armahan syntymämaan.

**Oi kallis kotimaa, Suomi sulo Pohjola,
ei löydy maata sen armaampaa.**

**Oi kallis kotimaa, Suomi sulo Pohjola,
ei löydy maata sen armaampaa.**

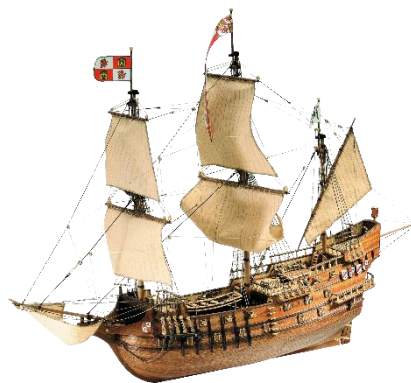
5. Silloin se Tonava punaselta hohti,
kun Suomen pojat marssi siitä yli.
Oi kallis kotimaa, Suomi sulo Pohjola,
ei löydy maata sen armaampaa.
Oi kallis kotimaa, Suomi sulo Pohjola,
ei löydy maata sen armaampaa.
6. Ällös sä huoli itkevä impi,
kohta me toisemme tavataan.
Oi kallis kotimaa, Suomi sulo Pohjola,
ei löydy maata sen armaampaa.
Oi kallis kotimaa, Suomi sulo Pohjola,
ei löydy maata sen armaampaa.
7. Hurraa nyt komppania kotiamme kohti
Suomemme suloisille rannoille.
Oi kallis kotimaa, Suomi sulo Pohjola,
ei löydy maata sen armaampaa.
Oi kallis kotimaa, Suomi sulo Pohjola,
ei löydy maata sen armaampaa.

Laulu liittyy Venäjän ja Turkin sotaan 1877–1878. Koska Suomi oli Venäjän suuriruhtinaskunta vuosina 1809 –1917, Suomesta joutui lähtemään sotaan syyskuussa 1877 Suomen kaarti. Sodan muistoksi tämä sodasta paluulaulu on nykyään Kaartin Pataljoonan marssilaulu. Se löytyy mm. kirjasta Suomen sotalaan lauluja.1933. Neljäs painos. WSOY. Kuva Pixabay.

OOLANNIN SOTA

1. Ja se Oolannin sota oli kauhia,
hurraa, hurraa, hurraa!
Kun kolmellasadalla laivalla
seilas engelsmanni Suomemme rannoilla.
Sunfa-raa, sunfa-raa, sunfa-ralla-lalla-laa,
hurraa, hurraa, hurraa!

2. Ja se oli vihollisen meininki,
hurraa, hurraa, hurraa,
että ampuu murskaks se fästinki
ja ottaa sen sotaväki fangiksi.
Sunfa-raa, sunfa-raa, sunfa-ralla-lalla-laa,
hurraa, hurraa, hurraa!

3. Mutta Suomen pojat ne ampuivat,
hurraa, hurraa, hurraa,
että fästingin muurit ne kaikuivat
ja Oolannin rannat ne raikuivat.
Sunfa-raa, sunfa-raa, sunfa-ralla-lalla-laa,
hurraa, hurraa, hurraa!

Suomalainen kansanlaulu

Laulu kertoo 1850-luvulla käydystä Oolannin sodasta.

EIKÄ ME OLLA VELJEKSIÄ

1. Eikä me olla veljeksiä,
vaikka me ollaan kahden,
jalajallai jalajala vei-vei-vei,
vaikka me ollaan kahden.

2. Tavallisen reiluja mamman poikia
toiselta puolen lahden,
jalajallai jalajala vei-vei-vei,
toiselta puolen lahden.

3. Pääskyt kun lenteli etelän maille,
niin silloin me tultiin tänne,
jalajallai jalajala vei-vei-vei,
silloin me tultiin tänne.

4. Heilamme toisille luvattiin
ja Suomelle elämämme,
jalajallai jalajala vei-vei-vei,
ja Suomelle elämämme.

5. Jos teille, tytöt, ikävä tulee,
niin sille ei mahda mitään.
jalajallai jalajala vei-vei-vei,
sille ei mahda mitään.

6. Ruunun rossia rinnan päällä
nyt pojista parhaat pitää,
jalajallai jalajala vei-vei-vei,
pojista parhaat pitää.
7. Pianhan se loppuu se rekryyttiaika
ja eihän se kauan kestä,
jalajallai jalajala vei-vei-vei,
ja eihän se kauan kestä.
8. Silloin me siirrymme siviiliin
ja kiitämme viimeisestä,
jalajallai jalajala vei-vei-vei,
kiitämme viimeisestä.

Suomalainen kansanlaulu

VALALAUHU

1. Kuullos pyhä vala, kallis Suomenmaa:
sinuun koskea ei väkivalta saa!
Sua suojelemme, verin varjelemme.
Ollos huoleton, poikas valveil' on!
Sua suojelemme, verin varjelemme.
Ollos huoleton, poikas valveil' on!

2. Kuullos pyhä vala, kallis Suomenmaa:
sinuun koskea ei väkivalta saa!
Kallios ei horju, vaaras poies torjuu.
Ollos huoleton, poikas valveil' on!
Kallios ei horju, vaaras poies torjuu.
Ollos huoleton, poikas valveil' on!

Suomalaiset sanat Taavi Hahl (1847 – 1880)
Unkarilainen kansansävelmä

SEITSEMÄN MIEHEN VOIMA

1. Kiljukoon nyt kaikkein kaula,
koska mielin virren laulaa.
Voimasta seitsemän miehen,
voimasta seitsemän miehen.
2. Tähtiä kuin Otavassa,
poikia on Jukolassa,
laiskanpulskeita jallii,
laiskanpulskeita jallii.
3. Juho pauhaa, pirtti roikaa;
hän on talon aika poika,
ankara "Poika-Jussi",
ankara "Poika-Jussi".
4. Tuomas seisoo niinkuin tammi,
koska saarnaa Aaprahammi,
Jukolan Salomon suuri,
Jukolan Salomon suuri.
5. Simeoni, liuhuparta,
valittaa se "ihmisparka,
syntinen, saatana, kurja,
syntinen, saatana, kurja".

6. Simeoni herneet keittää,
Timo sekaan rasvat heittää,
patahan kuohuvaan sylkee,
patahan kuohuvaan sylkee.

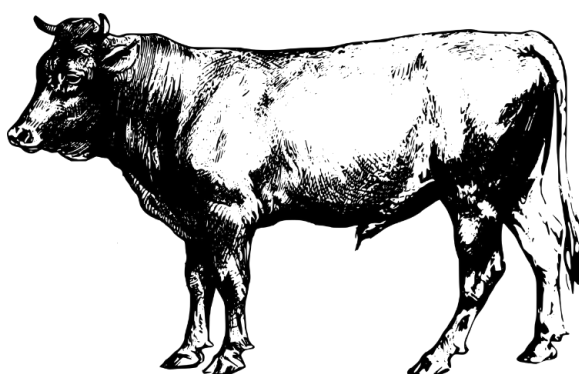

7. Lauri-poika metsäss' häärii,
katselevi puita väärii,
mäyränä nummia tonkii,
mäyränä nummia tonkii.

8. Viimein tulee hännän huippu,
Pikku-Eero, liukas luikku,
Jukolan tiuskea rakki,
Jukolan tiuskea rakki.

9. Siinä ompi velisarja,
Jalo niinkuin sonnikarja.
Voimalla seitsemän miehen,
voimalla seitsemän miehen.

Sanat Aleksis Kivi (1834 – 1872)
Sävel traditionaalinen

SUOMEN SALOSSA

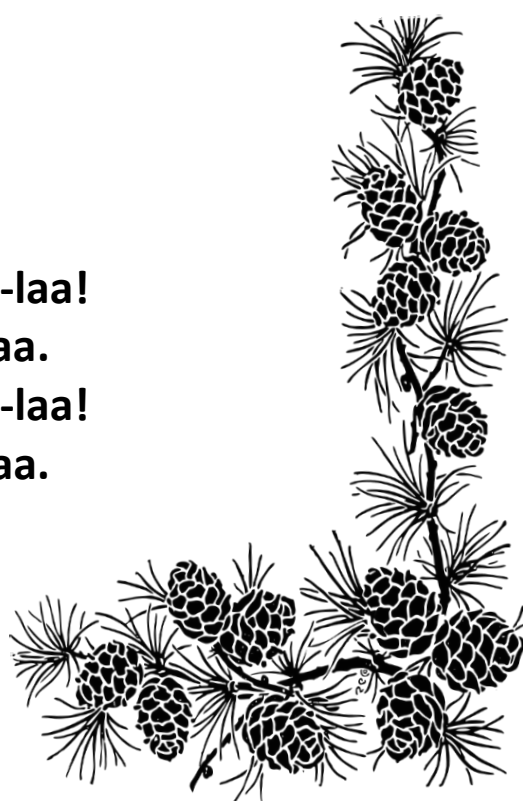
1. Honkain keskellä mökkini seisoo
Suomeni soreassa salossa.
Honkain välillä siintävä selkä,
vilkkuvi koittehen valossa.
Hoi, laari-laari-laa! Hoi, laari-laari-laa!
Kaikuu mun suloinen Suomeni maa.
Hoi, laari-laari-laa! Hoi, laari-laari-laa!
Kaikuu mun suloinen Suomeni maa.

2. Kaukana korvessa käkönen kukkuu,
sulhonsa suloutta ylistää.
Paimenen soitanto laitumen tiellä
ääntänsä korviini vilistää.
Hoi, laari-laari-laa! Hoi, laari-laari-laa!
Kaikuu mun suloinen Suomeni maa.
Hoi, laari-laari-laa! Hoi, laari-laari-laa!
Kaikuu mun suloinen Suomeni maa.

3. Omanpa henkeni kieltä ne puhuu
honkain humina ja luonto muu.
Itse en sydäntäni hillitä taida,
riemusta soikohon raikas suu:
Hoi, laari-laari-laa! Hoi, laari-laari-laa!
Kaikuu mun suloinen Suomeni maa.
Hoi, laari-laari-laa! Hoi, laari-laari-laa!
Kaikuu mun suloinen Suomeni maa.

Sanat Yrjö Koskinen (1830 – 1903)
Sävel Juhana H Ennola (1836 – 1914)

SUKSIMIESTEN LAULU

1. Ylös Suomen poiat nuoret, ulos sukset survaiskaa!
Lumi peittää laaksot, vuoret, hyv' on meidän luisuttaa!
Jalka potkee, suksi notkee sujuilevi sukkelaan.
Jalka potkee, suksi notkee sujuilevi sukkelaan.
2. Heräs tuuli tuntureilla, lehahtihe lentämään,
sukkelat on sukset meillä, lähtään, veikot, kiistämään!
Saishan koittaa, kumpi voittaa, eikö tuulta saavuttais?
Saishan koittaa, kumpi voittaa, eikö tuulta saavuttais?
3. Koti kontion on tuossa, siihen sukset kääntäkää!
Havuin alla korpisuossa vanhus nukkuu, röhöttää.
Kuules, ukko, oves lukko miehissä jo murretaan!
Kuules, ukko, oves lukko miehissä jo murretaan!

Sanat Julius Krohn (1835 – 1888)

Sävel K Collan (1828 – 1871)

VAARIT SAUNASSA

1. Kuppari istuu uunilla,
piipun nysä oli huulilla.

Kysyypi talon ämmiltä: Onko siellä saunassa lämmintä?

Kysyypi talon ämmiltä: Onko siellä saunassa lämmintä?

2. Vaarit jo istuvat parsilla
ja vastat on käsivarsilla.

Maahinen kiukaalta kurkistaa, veitikka silmänurkissaan.

Maahinen kiukaalta kurkistaa, veitikka silmänurkissaan.

3. Alatalon vaari se valittaa,
että mistä sille muorille kahvit saa.

Kun kahvia keitettiin pesissä, leivisköittäin kesissä.

Kun kahvia keitettiin pesissä, leivisköittäin kesissä.

4. Kirkolta tervoja souvettiin,
sen kun kesällä jouvettiin.

Ja rahat on mennynnä veroissa ja vanhoissa kahviveiloissa.

Ja rahat on mennynnä veroissa ja vanhoissa kahviveiloissa.

5. Maahinen istuu kiukaalla
ja vastaapi kielellä liukkaalla:
Kun viimeiset löylyt on heitetty,
niin kahvit on pirtissä keitetty.
Kun viimeiset löylyt on heitetty,
niin kahvit on pirtissä keitetty.

Suomalainen kansanlaulu

SUOMEN LAULU

1. Kuule, kuinka soitto kaikuu,
Väinön kanteleesta raikuu!
Laulu Suomen on! Laulu Suomen on!
Kuule, hongat huokailepi,
kuule, kosket pauhailepi!
Laulu Suomen on! Laulu Suomen on!
Kuule, hongat huokailepi,
kuule, kosket pauhailepi!
Laulu Suomen on! Laulu Suomen on!

2. Katso, hanget pohjoisessa
välkkyvät päivän paistehessa!
Laulu Suomen on! Laulu Suomen on!
Katso, pohjan taivas öillä
säihkyilepi sädevöillä!
Laulu Suomen on! Laulu Suomen on!
Katso, pohjan taivas öillä
säihkyilepi sädevöillä!
Laulu Suomen on! Laulu Suomen on!

3. Kukkivissa laaksoloissa
purot pulppuu pensastoissa.
Laulu Suomen on! Laulu Suomen on!
Metsät soivat harjanteilla,

**tuulet tuolla tuntureilla.
Laulu Suomen on! Laulu Suomen on!
Metsät soivat harjanteilla,
tuulet tuolla tuntureilla.
Laulu Suomen on! Laulu Suomen on!**

- 4. Kaikkialla ääni kaikuu,
kaikkialla kielet raikuu.
Laulu Suomen on! Laulu Suomen on!
Sydäntä jos suotu sulle,
murheess, ilossakin kuule
Suomen laulua! Suomen laulua!
Sydäntä jos suotu sulle,
murheess, ilossakin kuule
Suomen laulua! Suomen laulua!**

Sanat Emil von Qvanten (1827 – 1903)

Suomennos Taavi Hahl (1847 – 1880)

Sävel Fredrik Pacius (1809 – 1891)

ROSVO-ROOPE

1. Jos täytätte mun lasini,
niin tahdon kertoa
surullisen tarinan, joll' ei oo vertoa.
Se on laulu merirosvosta, Roope nimeltään,
hän sydämiä särki, missä joutui kiertämään.

2. Hän kaunis oli kasvoiltaan
ja nuori iältään
ja opetuksen saanut oli
omalta isältään,
mut tyttö, jota lempi,
hän oli petturi,
ja siksi tuli Roopesta
nyt julma ryöväri.

3. Viel Itämeren rannikot
ne Roopen muistavat,
ja naiset Pietarinkin
vielä päättään puistavat,
ja Suomenlahden kaupungit
tuns Roope-ryövärin,
ja suuri oli pelko vielä
Kokkolassakin.

4. Ei neito Viron rannikon
unhoita milloinkaan,
kun Rosvo-Roopen kanssa

**hän joutui kapakkaan:
he söivät mitä saivat
ja joivat tuutingin,
ja tyttö poltti sydämens,
mut Roope sikarin.**

**5. Ei tiennyt impi Oolannin,
kuink oli laitansa,
kun Rosvo-Roope pestäväks
vei hälle paitansa.
Yks nappi oli irti,
hän ompeli sen kiinn,
ja samalla hän ompeli myös
sydämensä siin.**

**6. Sai Roope viimein palkkansa:
hän on nyt Suomessa
ja jossain jokivarressa
lie lossivahtina.
Hän lesken eessä nöyrtyi
ja joutui naimisiin,
ja sillä lailla Rosvo-Roope
hiljaa hirtettiin.**

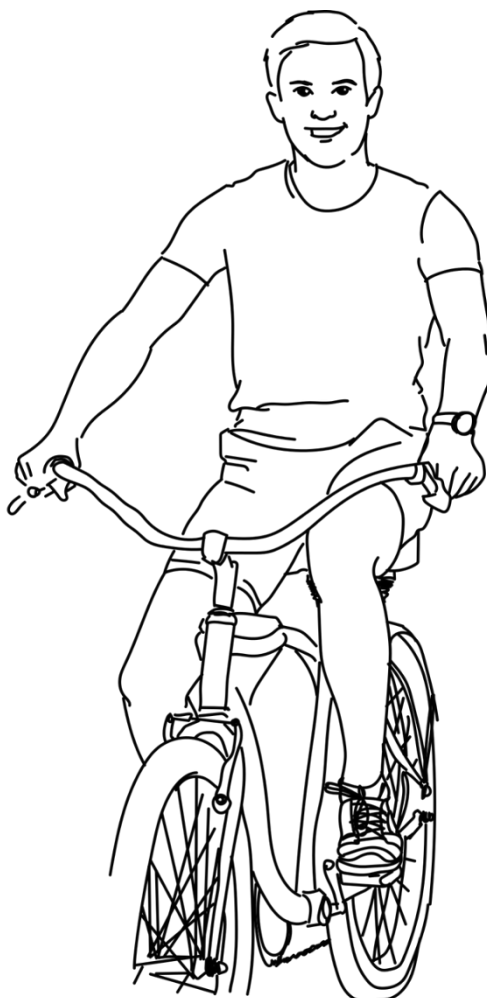
Sanat Rafael "Rafu" Ramstedt (1888 – 1933)
Suomalainen kansansävelmä

Tämän laulun ovat levyttäneet mm. Kauko Käyhkö (1956), Tapio Rautavaara (1963) sekä Tauno Palo ja Ansa Ikonen (1974).

POIJAT KUN RAITILLA LAULELIVAT

1. Poijat kun raitilla laulelivat, niin tytöt luuli urkujen soivan.
Poijat kun raitilla laulelivat, niin tytöt luuli urkujen soivan.
2. Eikä ne luullehet hulivilipoikain niin koriasti laulaa voivan.
Eikä ne luullehet hulivilipoikain niin koriasti laulaa voivan.
3. Poijat kun raitilla lauleloo, niin mettä se urkuna raikaa.
Poijat kun raitilla lauleloo, niin mettä se urkuna raikaa.
4. Minä vaan riiaan toisen omaa, ja minkä ne mulle taitaa.
Minä vaan riiaan toisen omaa, ja minkä ne mulle taitaa.

Pohjanmaalaanen kansanlaulu

METSÄMIEHEN LAULU

1. Terve, metsä, terve, vuori,
terve, metsän ruhtinas!
Täss on poikas uljas nuori.
Esiin käy hän voimaa täys
kuin tuima tunturin tuuli.
2. Metsän poika tahdon olla,
sankar jylhän kuusiston.
Tapiolan vainiolla
karhun kanssa painii lyön,
ja mailma unholaan jääköön.
3. Viherjäisel lattialla,
miss ei seinät hämmennä,
tähtiteltan korkeen alla
käyskelen ja laulelen,
ja kaiku ympäri kiirii.
4. Kenen ääni kiirii siellä?
Metsän immen lempeän.
Liehtarina miehen tiellä
hienohelma hyppelee,
ja kultakiharat liehuu.
5. Ihana on täällä rauha,
urhea on taistelo.
Myrsky käy ja metsä pauhaa,
tulta iskee pitkäinen,
ja kuusi ryskyen kaatuu.

**6. Metsän poika tahdon olla,
sankar jylhän kuusiston.
Tapiolan vainiolla
karhun kanssa painii lyön,
ja maailma unholaan jääköön.**

Sanat Aleksis Kivi (1834 – 1872)
Runokokoelmasta Kanervala
Sävel Yrjö Kilpinen (1892 – 1959)

MEILL ON METSÄSSÄ NUOTIOPIIRI

1. Meill on metsässä nuotiopiiri, missä kuusten kuiske soi.
Kipunat kohti tähtiä kiirii, lähipuutkin punervoi.
Ja me muistain sankariaikaa, sadun tenhon tunnemme taikaa,
kun laulumme yön yli kiirii, ja kun hongat huminoi.
Ja me muistain sankariaikaa, sadun tenhon tunnemme taikaa,
kun laulumme yön yli kiirii, ja kun hongat huminoi.
2. Tuli leiskuen nuolevi puuta, hämy verhoo metsän, maan.
Jutut kuulemme, huudot, vaan muuta sydän syttyy tuntemaan.
Ja me muistain sankariaikaa, sadun tenhon tunnemme taikaa,
kun laulumme yön yli kiirii, ja kun hongat huminoi.
Ja me muistain sankariaikaa, sadun tenhon tunnemme taikaa,
kun laulumme yön yli kiirii, ja kun hongat huminoi.
3. Ja kun himenee hiipuva hiillos, ja kun lankee lauha yö,
viime laulussa harras soi kiitos, Pyhän Yrjön kutsuu työ.
Ja me muistain sankariaikaa, sadun tenhon tunnemme taikaa,
kun laulumme yön yli kiirii, ja kun hongat huminoi.
Ja me muistain sankariaikaa, sadun tenhon tunnemme taikaa,
kun laulumme yön yli kiirii, ja kun hongat huminoi.

Sanat ja sävel traditionaaliset

Laulussa mainittu Pyhä Yrjö oli roomalainen sotilas, kristitty marttyyri, josta tuli monien maiden ja ryhmittymien suojelupyhimys. Hän on partiolaisten esikuva. Sadun tenho viittaa legendaan, jonka mukaan Pyhä Yrjö pelasti prinsessan lohikäärmeen kidasta.

KUN ON OIKEEN HULIVILI LUONTO

1. Kun on oikeen hulivili luonto,
niin istuu vaikka linnas
ennen kun makaa lauralla
ja puukoon haava rinnas!
2. Kun on oikeen hulivili luonto,
niin hullulta se näyttää.
Hulivili luonnon pitää aina
taitavasti käyttää.

Kansanlaulu

ENKÄ MINÄ HURJAN LUONTONI TÄHREN

1. Enkä minä hurjan luontoni tähren
päätäni alaha paina.
Iloonen ja irti maasta
meinaan olla aina.
2. Varjeliini se krouvin vintiltä
leilillä lasketteli.
Jusliinin Oskari rivollipyssyllä
herroja naskutteli.

Kansanlaulu

TÄÄ YSTÄVYYS EI RAUKENE

**Tää ystävyys ei raukene,
vaan kestää ainiaan.
On suuri silloin riemumme,
kun jälleen kohdataan.**

**Tiet kauas voivat loitota,
jää muistot sydämiin.
Siis vielä kiitos kaikesta
ja terve näkemiin.**

**Tää ystävyys ei raukene,
vaan kestää ainiaan.
On suuri silloin riemumme,
kun jälleen kohdataan.**

ISTUMATANSSI YSTÄVYYSLAULUUN

Kädet käsissä keinutaan puolelta toiselle
Kädet ylös, alas (tai seisomaan, istumaan), ylös...
Kädet irti ja työnnetään käsillä eteenpäin hitaasti
Kädet rintaa vasten päällekkäin
Kätellään vieruskaveria
Vilkutetaan hyvästiksi
Kädet käsissä keinutaan puolelta toiselle
Kädet ylös, alas (tai seisomaan, istumaan), ylös